

HALADÁS

**VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.**

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkezettől kezdve :
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással :

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító részve-
társ.«-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

A mi husvétünk.

Miskolcz, 1904. április 2.

(§§) Kósza hír volt az egész. Annak bizonyult.

Beszélték, hogy a miniszter husvétra publikálni fogja a rég várt fizetésrendezés módzatait, a melyek felől ez ideig semmi bizonyos és határozott hír nem szivárgott ki.

Nehéz szívvel, remélve, félve, örvendve vártuk a szent Husvét hajnalhasadását s ime, nem jött meg a hír.

Várhatjuk tovább az új terminust; ki tudja, meddig kell még a husvét bárány türelmével hinnünk a felsőbbség ígéreteiben s mikor fogunk megbizonyosodni a sorsunk javulása felől!

A pénzügyminiszter ur valóságos megütközéssel beszélt a parlamentben a nyugtalankodó vasutasokról, a kik — szerinte — teljes mértékben meg lehetnek elégedve.

Ez a cinikus megjegyzés igazán nem való egyébre, mint a kedélyek felizgatására, a sorsával elégedetlen, elkeseredett személyzet teljes felháztartására.

Hogy milyen volt a hatása, megmutatta az országban szerte megtartott vasutas-gyűlések egyhangú tiltakozása.

Valóban elkeserítő lenne ránk nézve, ha a pénzügyminiszter ur jóindulatára volna bizva igazságos ügyünk.

De nem úgy van!

Erősen és férfiasan bizunk a kereskedelemügyi miniszter ur önmagyméltóságának férfias és komoly ígéreteiben. Tudjuk, hogy ő akar és fog is tenni a vasutasok érdekében, sőt tárczája körén belől minden lehetőt elkövet helyze-

tünk minél teljesebb és alaposabb szánálása érdekében, mert ő az üzletvezetőségek vezetőinek közvetlen és hű referálása alapján meggyőződést szerzett az állapotok felől s nagyon jól tudja, hogy éppen a vasutasok nem lehetnek megelégedve . . .

Hir szerint, 1903. évre is kárpótolni óhajtja a vasutasokat az 1903. évi előléptetésből fennmaradt összegnek pótlék gyanánt leendő kiosztásával, ami — állítólag — már legközelebb be fog következni . . .

Ne csüggedjen hát el bennünket a pénzügyminiszter ur rossz időben elmondott s rosszul megválasztott szavai, — hanem erősítsük meg lel-künket a szent Husvét ünnepén hit-tel, bizalommal a jövő iránt s a már-már sirba döntött fizetésrendezés mielőbbi feltámadásának reményében köszöntsük felebarátainkat, akik most boldogabban ünnepelnek, mint mi.

TÁRCZA.

A szapuló.

— Isten bocsássa meg, bíró ur, igaz! Én öltem meg, szent igaz. És nem sajnáltam. Most se sajnálom. Szegény asszony vagyok, n. nes szerencsétlenebb mint én, akasszanak föl érte, nem bánom, legalább megkönyörül a jó Isten én rajtam is! . . . Ha az az igazság, hát tessék, itt vagyok, vigyenek! . . . ekem mindegy már ugyis. Csak én vagyok a hibás, a leányomnak semmi része benne. Ő csak nézte, hogy én mit csinállok. És ezt tessék elhinni nekem, nem mondanám, ha nem úgy volna. Tudta, anyyi szent, ő is tudta a leányom, hogy mit akarok a kiesivel, de nem segített. Nem! De hát ha az az igazság, akasszák föl őt is velem együtt, neki is jobb lesz bíró ur. ő sem panaszkodik, tudom . . . Mer' ugyis mi jó várhat még szegenyre itt ezen a földön? . . .

De hát elmondok én mindent, ugy, ahogy volt. Ne tessék megharagudni, egy kicsit soká tart, pedig sok dolguk van, ugy-e?

Nekem se volt az életben valami jó sorom, a már bizonyos. Az ital, az az átkozott ital, mindig csak az a baj! A bor, meg a pálinka. Kivált a pálinka! . . . Az az átok mi felénk. Nem én, könyörgöm, mer' nekem egy csöpp se kell, ugy félek tőle, mint a tüztől. De az apám!

A vasutasok mozgalma.

— Saját tudósítónktól. —

Április 2

Lukács László pénzügyminiszternek gróf *Batthyányi* Tivadar országgyűlési képviselő beszédére adott ismeretes válasza a vasutasok mozgalmát vezető permanens bizottságokat ismét működésbe hozta, hogy a beszédben foglaltak ellen tiltakozó álláspontjukat kifejezzék.

A miskolci üzletvezetőség mozgalmi bizottsága márczius hó 27-én ült össze.

A gyűlés lefolyásáról szóló jegyzőkönyvet alábbiakban közöljük:

Elnök üdvözölve a bizottság tagjait, előadja, hogy a vasuti alkalmazottak fizetésrendezési ügyére vonatkozólag a bpesti országos bizottsági gyűlés óta olyan események merültek fel, melyek szükségessé tették a bizottsági gyűlés egybehívását. Ilyen események a különböző mozgalmi bizottságoktól tárgyalás céljából áttett határozati javaslatok és különösen a pénzügyi miniszter urnak fizetésrendezési ügyünkre vonatkozólag a képviselőház márcz. 22 iki ülésében tett nyilatkozata.

Felhívja jegyzőt, hogy ugy a bizottságoktól érkezett jegyzőkönyveket, illetve az ezek-

Pedig derek halász volt, a bárkában nem akadt párja, de mihelyt szárazra került, a torka volt az Istene, egyik koresmából a másikba . . .

Hogy aztán én is férjhezmentem az uramhoz, eleinte csak megvoltunk valahogyan. Jó halász-ember lett volna ő is, akkoriban nem ivott, csak vasárnap, meg hétfőn. Szó ami szó, nem volt az rossz ember, győzte a munkát, a tengertől se felt — de amikor ittas volt, a jó Isten is hátat fordított neki, oly veszekedett természetű lett, pozdorjává tört mindent, ami a kezibe került.

Pedig hát mi is elegen voltunk ám! Öt gyerek! Az öt közül egy kótya volt minálunk is. A kis leányom meg kuka. Aszondják, az ital volt oka ennek is. Az, hogy az apjuk ivott. Nem igen akartam elhinni eleinte. A jó Isten csak nem bünteti a gyereket, mert az apja iszik! . . . Pedig mégis csak így van az.

Az apjuk egyre keményebben ivott. Már utóbb négyszer ötször leitta magát hetenkint. Egyszer olyan ittas fejjel eredt ki a tengerre. Beléveszekedett szegény. Harmadnapra vetette föl a viz.

Ilyen az az ital, bíró ur!

Mikor aztán arra került, hogy a nagyobbik leányomat férjhez adják, ugyancsak megnéztem az emberét.

Isten az atyám, tűzbe tettem volna érte a kezem én magam is. Olyan szelid, becsületes formája volt. Meg aztán fogadta is menyre-földre,

ben foglalt javaslatokat, mint a pénzügyi miniszter ur nyilatkozatát ismertesse, hogy azokra nézve aztán a bizottság határozatokat hozhasson.

1. Felolvastatik a fiemei mozgalmi bizottság márcz. 14 én kelt felhívásával tárgyalásra ajánlott s a „Magyar tengerpart“-ban megjelent következő indítvány: „Tekintettel arra, hogy Chirke Vilmos, valamint Földessy Ödön elnök még figyelmeztetés ellenére sem képviselték ügyünket úgy, amint mi azt kívántuk: a beléjük helyezett bizalmunk megingott. Azt jelenleg tőlük ugyan meg nem vonjuk, mert időszerűnek nem találjuk, annál az oknál fogva, nehogy egyenlenséget szítsunk és szervezkedésünket felbomlassuk.

Továbbá tekintettel arra, hogy a kereskedelmi miniszter ur ismét csak oly ígérettel felelt, melyet megnyugtatónak nem találhatunk: azért határozzuk el, hogy a helyi bizottság mindég résen álljon, esetleges sérelmeinket azonnal tárgyalja, továbbá, hogy a benyújtott memorandumok és az e hó 6-án Bpsten tartott orsz. biz. gyűlésen hozott határozatok keresztülviteléhez, valamint a „Máv. kinevezett alkalmazottak egyesületének“ létesítéséhez szigoruan ragaszkodjék.

A szombathelyi bizottság, mint vezető bizottság, ennek az egyesületnek engedélyezését azonnal kérelmezze és az egyesület alakításához és szervezéséhez haladéktalanul lásson hozzá. Ezen határozatunk pedig az

összes góczpontoknak, illetőleg helyi bizottságoknak tudomásul adandó és ugyanilyen eljárásra felkérendőik.“

A bizottság ezen indítványra a következő határozatot hozta:

Mozgalmi ügyünk érdekében állónak sem, de megindokoltnak sem tartja a bizottság azt, hogy Chirke Vilmos és Földessy Ödön működésére vonatkozólag ezidőszerint bizalmának vagy bizalmatlanságának adjon kifejezést s így a javaslat ezen része felett napirendre tér.

A permanentiában maradásra vonatkozólag sem szükséges határozatot hozni, mert a bizottság a bpesti orsz. biz. határozatának megfelelően állandóan szervezve van. Ami pedig a benyújtott memorandumokban foglaltakhoz és az orsz. biz. gyűlésen hozott határozatokhoz való ragaszkodást illeti, a bizottság ezt szintén magáévá teszi.

A bizottság az „országos egyesület“ létesítését szintén szükségesnek tartja ugyan, tekintettel azonban arra, hogy az alapszabályok még a jóváhagyás elé terjesztésre alkalmas módon nincsenek véglegesen letárgyalva, a szombathelyi biz. eziránybani utasítását ezidőszerint még nem tartja szükségesnek.

hogy ő nem iszik. Nem ő! Egy kortyocskát csak vacsora után, de az nem számít.

— Hát jó, — gondoltam — legyen az övé a leány.

De hazudott a bitang. Hazudott, bíró ur. Alig melegedett meg nála a leányom, kísült, hogy biz' az is csak olyan, mint a többi. Almabor, pálinka. — Krisztus urunk köntösét is elitta volna. Kőműves volt, de addig kezébe nem vette volna reggel a malteros kanalat, a míg egyet nem kortyantott. Három-négy frankot is megkeresett naponta, a mikor dolgozott, de mikor dolgozott!?... Amikor neki tetszett. Neki pedig sohase tetszett, ha volt egy kis pálinkára valója.

Hát nincs törvény, bíró ur, hogy ezen segítsen?! Hány szegény asszony áldaná ezt a törvényt. Meg a gyerekek!... Ha így megy, tiz esztendő múlva nem lesz egy épkezláb gyermek arra mifelénk. Az ital méreg, — hát árulják a patikában a többi méreggel együtt!

Ne tessék kérem zokon venni, ha bolondot mondok, de ha én bíró volnék, megbüntetném azt, a ki pálinkát árul.

Annyi szent, az én leányom is csak úgy járt. Beköltözött a nyomorúság hozzájuk is. Se a pék, se a grejzler nem hitelezett már nekik egy esztendő múlva. Tessék úgy megelni!

A fiát maga szoptatta. De a tej?... A ki szoptat, annak enni kell ám rendesen, különben elapad a teje. De a gyerek mégis szépen gyapodott. Nem volt annak még ótvárja se!...

Nőtt szemlátomást, csak az, hogy nem járt. Nem akart lábra állni. Aztán vettek észre, hogy az egyik lába kurtább s a dereka puha volt szegénykének, mintha vajból lett volna.

Hogy szerettem! Csak ránéztem, már nevettem. Próbálgattam én is, hogy majd csak talpra állítom... De nem. Semmire se mentem vele.

A tengerparton csücsülgettem egyszer, amikor egy ur megszólít, valami párisi, nagyon finom ur.

— Mi baja a kicsikének? — kérdezte tolem barátságosan.

És úgy tapogatta, mint a ki jól ért az ilyesmihez.

— Orvos talán az ur? — kérdeztem tőle én.

— Az — felelt nekem barátságosan.

De csak csóválta a fejét egyre. Valami nem tetszett neki.

Kerdek:

— Ugyan mi leli szegénykét?

— Hereditás — felelte.

— És nagy baj az? — kérdeztem tőle. —

Ugyan hol kaphatta, mert mi nagyon vigyáztunk rá?!

Mosolygott. És azt kérdezte tőlem:

— A gyerek apja iszik?

No már ilyet! — gondoltam én s megkérdeztem szépen: — Hát azt honnan tetszik tudni?

— Látom.

És kivallatott. Elmondtam én neki mindent. Hogy az apám, meg az uram, meg a leányom ura, — mindent, de mindent.

2. Felolvastatik a debreczeni üzletvezető-ség végrehajtó-bizottságának márcz. 9-én és a s.-a.-ujhelyi helyi bizottság márcz. 18-án tartott ülésének jegyzőkönyve, melyet a bizottság

tudomásul veszen azzal, hogy a s.-a.-ujhelyi helyi biz. jegyzőkönyvében kifejezett azon kívánságnak, hogy a közp. biz. ülések jegyzőkönyvei a helyi bizottságnak megküldessenek, mint eddig, ugy ezután is elég tétetik.

3. Felolvastatik a szombathelyi mozgalmi bizottság márcz. 21-iki ülésének jegyzőkönyve.

Tudomásul szolgál.

4. Olvastatik a debreczeni üzletv. végrehajtó-biz. márcz. 23-án tartott ülésének jegyzőkönyvében foglalt azon határozat, hogy a „bizottság a felmerülő nyugtalanító jelenségek következtében a május 8-iki nagy gyűlés előkészítését már most szükségesnek tartja“, valamint olvastatik az aradi mozgalmi biz. márczius 25-én tartott üléséből kelt azon felhívás, melyben a „fiumei kartársaknak a „Független Magyarország“ márcz. 24-iki számában megjelent felhíváshoz való hozzájárulásra hívja fel a bizottságot, hogy Batthyány Tivadar gróf orsz. képviselő útján sürgős kérdés intéztessék a képviselőházhoz az iránt, hogy a fizetésünk felemelésére szükséges összeget az 1904. évi költségvetési törvényjavaslattól függetlenül

szoron kívül bocsássa a kormány rendelkezésére olyképen, hogy a fizetésfelemelés visszahatólag 1903 január elsejével léptetessék életbe“. — Olvastatik ezekkel összefüggésben továbbá a pénzügyi miniszter urnak márcz. 22-én az orsz. képviselők házában a vasutasok fizetésrendezési ügyére vonatkozólag tett nyilatkozata. Ezekkel szemben Lieszkovszky Kálmán biz. tag indítványozza, hogy tekintettel a pénzügyminiszter nyilatkozatára, melyből csak az tűnik ki, hogy ügyünket ismét elakarják odázni, kéressék fel a szombathelyi üzletv. bizottsága, hogy intézzon azonnal kiáltványt az összes máv. alkalmazottakhoz és hívjon össze mielőbb egy országos nagy gyűlést, hol a továbbiak iránt határozzunk, illetve kifejezésre juttassuk azon kívánságunkat, hogy fiz. rendezési ügyünk megvalósítását május 1-re feltétlenül követeljük.

Élénk eszmecsere után, melyben a bizottság majdnem minden tagja részt vett, tekintettel arra, hogy a kereskedelmi miniszter ur ténykedéséből — ami pedig a pénzügyminiszter ur nyilatkozata daczára is fizetésrendezési ügyünk megvalósítása tekintében egyedül mértékadó — nem merithetünk azon tapasztalatot, hogy a küldöttség előtt tett férfias nyilatkozatában foglalt ígéreteket s így a rövid határidőket is be ne akarná tartani; tekintettel arra, hogy kívánságaink megvalósításának határidejéül

Csak esóvalta a fejét egyre.

— De tán meggyógyul, szegényke? — kérdeztem tőle.

Nem felelt. Csak a fejét esóvalta...

Es a markomba nyomott egy tallért és elment. Nagyon finom ember volt és mindjárt tudtam, hogy a gyereknek vége, csak azért nem szólt, hogy ne keserítsen még jobban.

— No most? — gondoltam — az én szegény leányom! — Czipelheti, a vége csak az lesz, hogy mégis meghal.

Éjszaka is ez járt az eszemben mindegyre.

Másnap aszondom neki:

— Leányom, így, meg így, ennek a gyereknek vége. Az ital. Nem a te hibád, de ugye, jobb, ha mindjárt vége, minthogy annyit szenvedjen ő is, meg mi is?

— Már az igaz. — felelt szegény. — Iszen etetni is alig győzzük így.

— Ha akarod, — mondtam neki — én eligazítom a többit vele.

Ő aszondta: — Nekem nincs szívem hozzá, de ha te azt gondold... Talán jobb is lesz ugy...
... Gondolhatja, bíró ur, könyörgöm, hogy mennyit sirtunk mindaketten.

Éppen négy óra volt. Két óra mulva jön a tenger, addigra éppen készülhettem vele. Szépen bepólyáztam.

Hogy nevetett rám, ha azt tetszett volna látni!...

Még a leányom mondtá:

— Talán tudja szegényke, hogy azt akarjuk, hogy ne szenvedjen az életben, azért nevet úgy! Csókoltuk mindegyre. Ő is, én is.

Aztán levittük a szapulót a sziklák közé, a tengerpartra. Leányom a kis ezüstkeresztet is a nyakába akasztotta, amit bérnialáskor kapott. A pólyába beletettük a Szűz Mária képét az imádságos könyvemből.

A kicsit én vittem. Nevetett az egyre.

Csunya szél volt. Egy lélek se látott bennünket. A tenger már dagadt. Nagyon féltem, hogy elesek szegénykével ott a sziklák közt, a csuszós hináron...

A szapulót én kötöttem le a sziklák közé s a kicsit szépen belefektettük; mint a kis Jézuska a jászolban, olyan szép volt. Megcsókoltuk sokszor.

Aztán rákötöttem a szapulóra a fődöt...

— Legalább nem szenved többet, — biztatam az anyját — mert az nem akart jönni, pedig a tenger már mosta a szapuló alját.

Tessék elhinni, bíró ur, olyan szent igaz, mint-hogy itt vagyok: meg se mukkant a kicsi, szegényke, nemhogy szót volna. Az anyja sirt, meg én.

Mire fölértünk a partra, a szapuló már nem is látszott ki a vízből.

Igy volt, bíró ur, Isten látja lelkünket, így volt.

Edmond Haraucourt.

az országos biz. gyűlésen magunk tűztük ki május hó 1-ét; tekintettel végül arra, hogy a május 8-iki orsz. nagy gyűlés programja csak határozott értesülések esetén és alapján lesz megállapítható, a bizottság a következő határozatot hozta:

Legnagyobb megdöbbenéssel vette tudomásul a bizottság a pénzügy-miniszter ur márczius 22-iki nyilatkozatát, mert abból az magyarázható ki, hogy a kereskedelmi miniszter urnak márczius 7-én a küldöttség előtt mondott beszédében kifejezésre juttatott rövid határidők daczára, fizetésrendezési ügyünk megoldása május 1-ig alig remélhető, mindazáltal a márczius 6-iki országos biz. gyűlés határozatára való tekintettel, május 1-ig várakozó álláspontra helyezkedik, és május 8-ig nagy gyűlés tartását nem kívánja, *hacsak az időközben felmerülő események annak ellenkezőjét nem teszik szükségessé.*

Tekintettel azonban az ország színe előtt tett miniszteri nyilatkozatra, valamint a hírlapokban is megjelent és illetékes helyről meg nem czáfolt nyugtalanító hírekre, szükségnek tartja a bizottság, hogy az országos biz. gyűlés elnöksége járuljon a keresk. miniszter ur elé s tőle a felmerült nyugtalanító eseményekkel szemben határozott alakban szóló megnyugtató nyilatkozatot eszközöljön ki arra nézve, hogy fizetésrendezési ügyünkre vonatkozó kívánságaink függetlenül az 1904. évi költségvetési törvényjavaslat betervezésétől és megszavaztatásától, még f. é. május 1-ig megvalósíthatnak-e, amint ez a keresk. miniszter ur felhatalmazása alapján az elnök-igazgató ur által levélelileg és a kereskedelmi miniszter ur által a küldöttség előtt tett ígéretnek alapján jogszerűen elvárható.

Ezen határozatról pedig úgy a szombathelyi üzletvezetőség bizottsága mint vezető-bizottság, valamint a többi üzletvezetőségi bizottságok is jegyzőkönyvi kivonat útján értesítendőek.

Moravetz Venczel bizottsági tag indítványozza, hogy a fiumei kartársaknak a „Független Magyarország“ márczius 24-iki számában megjelent felhívása értelmében a mozgalom vezetésével megbízott kartársak az esetre való biztosítása céljából, ha megbízatásuk lelkiismeretes teljesítése folytán őket kellemetlenségek érnék, — gyűjtsünk pénzt.

Gál Károly biz. tag indítványa alapján a bizottság elhatározza, hogy

pénzt egyelőre még nem gyűjt, hanem szolgálati főnökségenként aláírási ivateket bocsát ki, mely ivatekben kötelezze magát minden aláíró az erkölcsi támogatásra és arra, hogy az annak idején kiadandó felhívásra a szombathelyi üzletv. bizottsága által megállapított pénzüsszeget befizeti.

Az aláírási ivatek megfogalmazásával jegyző bizatik meg.

Több tárgy nem lévén, elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Oroszlányi László és Gál Károly biz. tagokat felkérvén, a gyűlést berekeszti.

Óvatosság a tolóval közlekedő vonatoknál.

Irta: Banovits László.

Április 2.

A közelmúlt időben a toló mozdonyokkal közlekedő vonatoknál egyik vonalrészben több baleset fordult elő, melyek részben a vonatok helytelen összeállításából s a toló mozdony időelőtti elválásából, részben a visszairamodó toló mozdonyok helytelen elhelyezéséből keletkezett s éppen azért talán nem lesz érdektelen, ha olvasóink előtt ismertetjük azokat a körülményeket, amelyek figyelmet érdemelnek s amelyek szem előtt tartása sok bajnak elejét veheti.

Különös figyelmet érdemel elsősorban a tolt vonatok összeállítása. A 25. sz. utasítás 139-ik czikke is állapít meg e tekintetben szabályokat, de nem meríti ki mindazt, amit e tekintetben figyelemre kell méltatni.

Az utasítás elmondja, hogy oly kocsik, melyek egymással szorosán össze nem kapcsolhatók, ily vonatokba nem sorozhatók, elmondja, hogy az üres kocsik, hogy inkább vonattassanak mentől távolabb a toló mozdonytól, a tűzveszélyes és robbanékony árukkal rakott kocsik pedig a vonat közepébe soroztassanak, ellenben a rakott kocsik mikénti besorozásáról nem szól semmit az utasítás ezen paragraphusa, csak a következők tevésekre hagy tág teret, mely szerint a rakott kocsik, akár elől, akár hátul is lehetnek, csak az a fő, hogy közéjük az üres kocsik mennél előbbre, a tűzveszélyes és robbanékony kocsik pedig középre soroztassanak.

A 25. sz. utasítás 64-ik czikkében foglalt általános szabály pedig a rakott kocsikat az

üresék elé rendeli sorozni, ami ugyszólván ellenkezik az elébbi határozmánnyal.

Pedig a tolt vonatoknál különös fontosságot képez, mint azt a tapasztalat már ismételtén megmutatta, a tolandó vonat elegysúlyának megfelelő elosztása már csak azért is, mert a tolómozdony elválása nem történhetik praecise mindig azon a ponton, ahol az emelkedés megszűnik, ennek sok akadály lehet s ez esetben, ha a vonatnak hátsó tólt fele tulságosan meg van terhelve, a vonatnak a tolómozdony elválása után természetesen bekövetkező hátrarántása és kinyulása könnyen a vonatnak elszakadását vonhatja maga után.

Figyelni kell tehát a tólt vonatok összeállításánál a 25. sz. utasítás 139-ik cikkében foglaltakon kívül arra is, hogy a vonat elegysúlya annak első és második fele között egyenletesen osztassék el s különösen hogy a különös nagy elegysúlylyal bíró kocsi ne jussanak a vonat végére, hanem azok lehetőleg úgy csoportosíttassanak a vonat közepére, hogy azok részben annak első, részben második felébe essenek.

Nemrégiben éppen az elegysúly egyenlőtlen elosztása s különösen a legnehezebb kocsiaknak a vonat végében való együttállása volt oka egy tolóvonat szakadásának.

A vonat eleje, mely könnyebb kocsiakból állott, már benn az állomásban vízszintesben haladt, míg vége még 16‰ lejtőben volt; a tolómozdony kevéssel a nagy lejtő, illetve emelkedés megszűnése előtt elvált s ugyan ezen pillanatban a vonat nehéz vége hátrarántott s vonatszakadást, majd újabb meg-tolás következtében kisikamlást idézett elő.

Ha a vonat elegysúlya egyenletesen van elosztva s különösen, ha ennek nehezebb része a vonat közepébe van csoportosítva, a visszarántás, még ha idő előtt válik is el a tolómozdony, sohasem lesz oly heves, mintha a vonat második fele túl van terhelve s így természetesen a szakadás veszélye sem fog oly közel állani.

Az imént elmondottakból már az is látható, hogy a tólt vonatok elegysúlyának egyenletes elosztásán kívül, a biztonság megóvása s a vonatszakadás elkerülése szempontjából igen fontos körülmény az, hogy a toló mozdonny mindig a kellő pontig tölje a vonatot s azonkívül, hogy ettől óvatosan s ne hirtelen válják el.

A toló mozdonny elválásának — nézetem szerint — azon a ponton kell történnie, a hol az emelkedés annyira megszűnik, hogy a vonat vége az elválás után legfeljebb 5—6‰ emelkedésben maradjon vissza, mert nagyobb emelkedésnél már oly nagy lehet a toló mozdonny elválása után a vonat végének visszarántása, a mi a szakadást okvetlen előidézi s épen azért különös figyelem fordítandó arra, hogy a toló mozdonny elválási pontja a lejtviszonyok szigorú szem előtt tartásával jelöltessék meg, s hogy a tolás tényleg is ezen megjelölt pontig történjék.

Az eddig követett azon szokás, hogy a kiadandó vagy kiadott végrehajtási utasításban az elválás pontja csak ily módon jelöltetik meg: „a toló a vonatot a 2953 + 71 szelvényig tölje és ott elválik attól“, véleményem szerint nem kielégítő; még nappal is nagyon nehéz ezen kijelölt pontnak figyelembe vétele, hát még éjjel, a midőn a szelvény-karókat látni nem is lehet és még a leggyakorlottabb helyi ismeret mellett is nagyon könnyen lehet a többnyire kanyargós pályán 40—50 métert tévedni.

(Folyt. köv.)

A vasuti és hajózási klub közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

április 2.

Vasárnap délelőtt 10 órakor tartotta meg a Magyar Vasuti és Hajózási Klub ötödik évi rendes közgyűlését Andrássy-uti helyiségében. A közgyűlés nagyon viharosnak ígérkezett, de aránylag csöndesen folyt le.

A *reform-párt győzelmet aratott*. Harmincz rendes választmányi tag került választásra. A reform-párt bevitt a választmányba kilencz tagot, akiket a hivatalos párt is jelölt s azonkívül tizenötöt a saját jelöltjeiből. Csak hat került be azok közül, akiket hivatalosan jelöltek. A pötagok kettő kivételével valamennyien a reform-párt jelöltjei voltak.

A közgyűlésen *Ludvigh Gyula* miniszteri tanácsos, a klub ügyvezető-alelnöke elnökölt.

A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette a választmány múlt évi jelentését és a felmentvényt úgy a választmánynak, mint a szám- és könyvtárvizsgáló bizottságoknak egyhangulag megadta.

Egyhangulag elfogadta a közgyűlés az 1904. évi költségelőirányzatot, amely szerint 150.800

korona 40 fillér a bevétel és 141.157 korona a kiadás, tehát 9643 korona 46 fillér bevételi fölösleget irányoztak elő.

A közgyűlésen a többi között felszólalt *Kardos Ignác*, aki kívánatosnak jelezte, hogy a választmány a jövőben a tagok összességét érdeklő szociális intézmények és törekvések létesítésére és támogatására is különös gondot fordítson. Elismerték, hogy a klub vagyoni helyzete javult, — 51.893 korona 55 fillér a vagyon — az adósságokat törlesztették; de annál kedvezőtlenebb eredményűnek mondható a klub szociális működése. Sok reformra van szükség, nemcsak pénzügyi sikerre. *A klub legyen a klubtagoké s ne a hivatalos körök szolgái intézménye. Lépjen küzdőterre többek közt a fizetésrendezés érdekében is.*

Hogy mennyire higgadt s méltányos módon küzdött a reform-párt, azt élénken jellemzik a következők: *Loehr Hugó* lovag, a reform-párt híve, indítványt tett aziránt, hogy — annak hangsúlyozása mellett, miképp *Ludvigh Gyula* továbbra is a klub vezető férfia és ügyvezető-alelnöke maradjon — a klub iránt eddig szerzett érdemeinek elismerésül a közgyűlés őt a klub tiszteletbeli tagjává válassza meg.

Az indítványt eljenzéssel elfogadták, amiért *Ludvigh Gyula* meghatva mondott köszönetet.

Justh Ferencz indítványozta, hogy ezentul ne 30 rendes és 20 póttagra szavazzanak, hanem egyszerűen 50 tagra. Akik aztán a legtöbb szavazatot kapják, azok lesznek a rendes tagok. Az indítványt elfogadták, de csak a jövő évtől kezdve fogják megvalósítani.

Miután a szavazatszedő-bizottságok megalakultak, véget ért a közgyűlés és kezdetét vette a szavazás.

A győzedelmes reform-párt tervbe vett újításai a többi között ezek: Jogvédelem a klub részéről (például baleseteknél). Kirándulás, tartózkodás kieszközlése — még pedig olcsón — hazai fürdő- és üdülő-helyeken. Árvaház létesítése. Internátus létesítése oly klubtagok számára, akik kint lévén a vonalon, nem küldhetik messzire magasabb iskolákba gyermekeiket. — Szabadjegy évenként egy-kétszer, nyugdíjasok részére is. Végül a két legfontosabb dolog: a fizetésrendezésre vonatkozó óhajtásokat tegye a klub a magáévá s egyáltalán a klub legyen végre a klubtagoké.

HETI KRÓNIKA.

Ünneplőn csengnek-bongnak a harangok,
S betöltik a léget halleluja hangok,
Meváltás ünnepe köszöntelek téged,
Oh van még sok hívő, kinek lelke éled
Jöttödön, mert kriptát tán sohasem ásnak,
Köln szagos vízének s a piros tojásnak.

Volt egyszer egy ember, (el ne húzza száját
Nem jellemzi tollam férfium szakálát.)
Rosszul ment a sora, most a bőjt időbe' . . .
Consumatum est! — és magát főbe lőtte.
Félórával később jön hozzá távirat:
Milliót örökölt, de elkésve virradt . . .

Van még tarisznyámban ily szomorú eset,
Egy orgyilkos banda régóta ráesett
Egy derék czivisre Mármáros-Szigeten,
Emberünk a minap az erdőbe megyen,
Melybe tűz ütött ki s míg mások oltották,
Védetelen hőünket gyáván megfojtották.

Buesuzni jön hozzám valamelyik estve,
Egy hunczut barátom, hogy megy Budapestre...
Érzékenyen buesusz, akárki meglássa,
Pesten lesz ezentul állandó lakása,
Órjás lump a gyerek s gondozván a gégét,
Szépen kihasználja Pest nagy vizinségét.

Ló-salont nyitottak Philadelfiába',
Gondozzák a lovat ottan télbe', nyárba'.
Kefelgetik őket, parfümben mosdatják,
Míg a kis csikókat a bölesőkbe rakják . . .
Zabocsát sevrési porcezelánról falnak
S az utca koldusi addig éhen halnak.

Szánjatok asszonyok, szánjatok emberek,
Még csak rövid négy hét és szegényebb leszek
Egy ős poémával mely jó s rossz időbe
Egy strófát lapunkba' mindig be-betöltte . . .
Hisz' vasárnaponként aranyos kedvtelés
Kérdezni: no lesz-e **fizetésrendezés?**

Passe-partout.

A miskolczi MÁV altisztikör.

A „Máv. miskolczi altisztikör“ által márczius hó 27-re hirdetett rendes évi közgyűlése a tagoknak másutt való elfoglaltsága miatt határozatképtelen volt és ez okból nem tartatott meg.

A közgyűlés újból 1904. április hó 10-ére hivatott össze, mely ezélből a tagoknak szóló új meghívók már szét is küldettek.

A gyűlés tárgysorozata:

1. Az elnökség jelentése az 1903. évről.
2. Az évi zárszámadás bemutatása.
3. A lemondott tisztviselők helyének betöltése.
4. Esetleges indítványok

Értesítés.

Lapunk mai számához előfizetőink részére postai befizetési lapot azon kérelemmel mellékelünk, hogy az előfizetéseket megújítani, a hátralékos pénzeket pedig beküldeni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

HIREK.

* **Eljegyzés.** Várady Zoltán máv. vegyész eljegyezte Grünfeld Rózát Budapesten.

* **Házasság.** Ruttkay Árpád főkalauz nőül vette Tóth Jolánkát Varannón.

* **Halálozás.** Zapfel Vincze máv. ellenőr hosszas szenvedés után m. hó 20-án elhunyt Gyulafehérvárt. Temetése a kartársak nagy részvéte mellett ment végbe.

* **Körözött vas ti gyakornok** A budapesti kir. törvényszék elfogató parancsot adott ki Hatzinger József győri születésű, 21 éves magyar államvasuti gyakornok ellen, a ki Renner Béla fogorvos Rottenbiller-utca 64. számú lakása előszobájából egy látogató télikabátjának a zsebéből kilopott egy pénztárczát, a melyben 2400 koronát érő zálogcédulák voltak. Hatzinger középmagas, korához képest fejlett, arca kerek, szemekete, haja szőke, bajusza kicsi, szőke. Állán több pattanás van.

* **Színműiró — vasutas.** Kovács Béla losonczyi osztálymérnökségi alkalmazott, kinek esinos és hangulatos költeményei lapunkban is többször jelentek meg, egy népszínművet írt. „A csárda gyöngyét” márczius hó 20-án adta elő a losonczyi műkedvelő társaság, mely a napokban alakult csak meg s a kiváló helyi szerzőnek darabját választotta ki első szereplése tárgyául. A szereplők nagy része vasutas kartársaink köréből került ki. Teljes sikert aratott Andrejkovics Bódog vizsg. főkalauz, a ki egy regálé bérlő szerepében többször ragadta kaczajra a közönséget. Pompásan alakított Zenovicz Ármin forg. főn. irodatiszt, ki nehéz, intrikus szerepének minden árnyalatát művészi tudással dolgozta ki. Pásztor Sándor táv. felv. pedig igazi drámai hévvel játszotta meg szerepét. Jók voltak és ügyesen mozogtak még kis szerepökben Hodossy Jenő és Miskey György is. A szerzőt, a ki irodalmi munkásságának leg-

szebb sikerét ezzel a darabjával érte el, többször hívta lámpák elé a lelkes közönség. A sikerült prologot Wodzák Béla — Wodzák János ellenőr fia — írta és szavalta el. **

* **Meghosszabbított vasuti előmunkál ti engedély.** A kereskedelemügyi miniszter Visnovsky Sándor építési vállalkozó, budapesti lakosnak a m. kir. államvasutak Ipolyszalkállos állomásától Szete, Százd, Deménd, Magyarád, Szántó, Bori, Csák, Varsány községek érintésével a m. kir. államvasutak Léva állomásáig és innen Dobó, Berekalja, Soly mos, Zsemer, Bát, Tótbaka, Bakabánya, Uhlisz kó, Gyékényes irányában és a m. kir. államvasutak Selmezbánya állomásán át, Banka, Hodrusbánya, Alsóhámor érintésével a garamberzencze-lévai h. é. vasut Zsarnócza állomásáig vezetendő 070 méteres keskeny, esetleg rendes nyomtávu gőzmozdonyu h. é. vasutvonalra kiadott s meghosszabbított előmunkálai engedély érvényét további egy év tartamára meghosszabbította.

* **A kalauz elégtétele.** L. kolozsvári máv. kalauzt D. J. oláh pópa utazás közben e szavakkal sértette meg: „beszélj olá hul, mert tudnod kell“, majd pedig: „ez a kutya magyar nem akar olá hul beszélni.“ Az esetet az üzletvezetőség bejelentette a hatóság nak, ki a magyarfaló pópát 250 korona fő- és 58 korona mellékbüntetésre, esetleg 13 napi fogsággal büntette.

* **A lemergi új pályaudvar megnyitása.** A napokban nyitották meg ünnepiesen az ujonnan épült központi pályaudvart és pályacsarnokot. Az ünnepségen Wittek vasutügyi miniszter, minisztériuma hivatalnoki karának egy részével is jelenvolt.

* **Elütötte a vonat.** Füzes-Abony állomáson a kassai gyorsvonat a napokban elütötte Hasselbauer Antal borbélylegényt. Az illető Budapestről utazott Egerbe. Az uton megvacsorázott s ezalatt kelleténél több bort talált inni. A szesz a fejébe szállt s Hatvan—Füzes-Abony között mélyen elaludt. Mikor Abonyban felébredt, a többi utasok már mind kiszálltak a kocsikból. Nagy ijedten, nehogy lekéssen az egeri vonatról, kiugrott a vágányra. De a kassai gyorsvonat éppen akkor érkezett be az abonyi állomásra s a pityókás embert elütötte. Összeroncsolt testtel akadtak rá a podgyász hordók. Rögtön feltették az egeri vonatra s mikor a gőzös az állomásra berobogott, az elszerencsétlenült ember még mindig élt, bár teljesen öntudatlan állapotban volt. Az állomáson már várták a mentők s rögtön beszállították a kórházba, hol másnap reggelre meghalt.

* **Konverzió az Osztrák Magyar Államvasutnál** Lukács László pénzügyminiszter az Osztrák-Magyar Államvasut konverziójára vonatkozólag azt mondotta, hogy a kérdés már elő van készítve, úgy, hogy a konverzióknak tényleges keresztülvitelét mi sem akadályozza. A vasutnak kétféle követelése van a kormányon. Az egyik a 192 millió korona összegű évi járadékra vonatkozik, amelyet a magyar kormánynak minden levonás nélkül az 1965. évig köteles a magyar hálózat vételára fejében fizetni. Ez az összeg nem konvertálható, miután a fizetés ugyanazon összeg erejéig minden konvertálási klauzula nélkül 1965. évig köttetett ki. Az Osztrák-Magyar Államvasutnak azonban még egy másik követelése is van. A vételi szerződésben ugyanis kikötötték, hogy az Államvasut Társaság köteles a magyar kormánynak beruházási s építkezési célokra tíz millió korona előleget adni. Ezen előlegért a kormány kamat és törlesztés fejében évente ötszáz ezer koronát fizet. Ez az előleg visszafizethető, mert a magyar állam fentartotta magának a jogot, hogy ezt az összeget félévi fölmondás mellett visszafizethesse. A pénzügyminiszter jelezte ebbeli szándékát és annál inkább fogja azt megvalósítani, mert ötszázalékos évi törlesztést fizetni nem akar s a magyar államhitel jelenlegi állása mellett nincs is szüksége arra, hogy ilyen kamatot fizessen.

* **Nyugbér-mozgalom.** A vasuti műhelymunkások a közelmúltban mozgalmat indítottak a nyugberek rendezése ügyében, mely mozgalom kiküldöttéi audencián voltak már a kereskedelmi miniszternél is. *Krón* Ignác miskolci műhelyfőnök a múlt vasárnap délelőttre hívta egybe a munkásokat, kik előtt a kiküldött bizottság számolt be eljárásáról. A bizottság kedvező híreket hozott, amennyiben a kereskedelmi miniszterium és a máv. igazgatósága serényen munkálkodik a nagy és fontos kérdés megoldásán, mely a nyugbér rendszeresítésével méltányos munkásérdekeket fog kielégíteni.

* **Lopás a vasuton** *Benzion M. Pinto* szerajevói kereskedő feljelentést tett a rendőrségen, hogy márczius hó 24-én éjszaka Bécsből Budapestre jövet a vonaton ellopták utazó-táskáját, a melyben különböző ruhaneműek voltak.

* **Arany Dénes — nem öngyilkos.** Mult számban egy budapesti könyvnyomatos után közöltük, hogy *Arany Dénes* uj-zsolnai áll. főnök-helyettes revolverrel agyonlőtte magát. Amint értesüünk, a derék férfiúnak ellenségei keltették ezt a rémes és hazug hirt, hogy rokonait megrémítsék.

* **Szerencsétlenség a pályaudvaron.** A szegedi rendező-pályaudvaron szerencsétlenség történt. *Turi Dénes* kisegítő-fékező két kocsi kapcsolt össze s időelőtt felegyenesedett a kocsik között. A mozgásban levő kocsikon felhalmozott fenyőtörzsek egyike azonban odanyomta a fékező fejét a másik kocsi falához, úgy, hogy szörnyet halt. A vizsgálatot megindították.

* **A ki negyvenhét nősült.** Egy *James Shippee* nevű harminczhárom éves new-yorki közuti vasuti kalauzt bigámia czimén feljelentette a felesége, *Hathe Partelon*, a kivel a methodista egyház egyik papja előtt kelt egybe. Shippeet elfogták s ügyében kitérték a tárgyalást, a melyen kiderült, hogy a kalauznak nemcsak két felesége volt hanem ennél sokkal több. Végül maga Shippee bevallotta, hogy életében már negyvenhét nősült meg. A vállalkozó szellemű kalauzt az esküdtek elítélték.

* **Lopás a pályaudvaron.** A kőbányai alsó pályaudvaron a minap ismeretlen tolvajok 1180 koronát érő féktömlő rézcsapot loptak el vasuti kocsikról. A rendőrség nyomozza a tolvajokat.

* **Öngyilkosság a vasut mentén.** A nagyváradi—vésztői viczinális vasut utasainak ritka látványban volt részük mult hó 22-én. Mikor a vonat a kóti állomást elhagyta, egy fiatal paraszt ember utolsó vonaglott a töltés melletti fásor egyik terebélyes fáján. Az öngyilkos *Mike Gábort* a megrémült utazó közönségnek nem sikerült életre kelteni, így a holttestet a komádi-i csendőrség átvette, a vonat pedig a tragikus hangulatnak megfelelően, búsan ballagott tovább...

IRODALOM.

Felhívás.

Vasutas kartársaink köréből nap-nap mellett érkezett levél, melyben tanácsért fordultak hozzánk, hogy a vasuti altiszti vizsgához ajánljunk tankönyveket.

A válaszadásnál minden egyes esetben némi lelkifurdalást éreztünk, hogy tanácsunkkal használtunk-e a törekvő kartársnak, hogy az a különféle tankönyvekből ki tudja-e választani a szükséges tanulni valót, nem fecsérli-e idejét olyan dolgok megtanulására, melyek az altiszti vizsgához nem szükségesek, avagy

nem hagy-e el olyanokat, amelyeknek nem tudása a sikert egyenesen kizárja?

Ez indított bennünket arra, hogy program-munkát — melybe az alkalmazottak szakszerű oktatását is felvettük — ily irányban is kiterjesztve, az 1888. évi 15841. sz. közmunka és közlekedési miniszteri rendeletben foglaltak szoros betartásával „A vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét“ összeállítsuk és kiadjuk.

A szükséges anyagot, közelről ismerve az altiszti vizsgarendet és alkalmazkodva azok értelmi képességéhez, a kik e kézikönyvet használni fogják, tisztán és világosan a legjelesebb tanerők könyveiből állítottuk össze és pedig úgy, hogy mellette tanító külön oktatása teljesen felesleges.

A kézikönyv *április hó folyamán elhagyja a sajtót s megrendelhető szerkesztőségünknel.*

Ára 3 korona. Szállítjuk utánvétellel vagy 3 kor. 35 fillér összeg előzetes beküldése után ajánlva, portómentesen.

Miskolcz, 1904. márczius hó 26-án.

A „Haladás“

vasuti szak- és szépirodalmi heti lap szerkesztősége.

CSARNOK.

Tegnap este.

Arra jártam tegnap este,
De minek is jártam
S belátni az ablakodon
Hej, minek is láttam!

Te hűtlen lány, a ki nekem
Szerelmet esküdtél,
Liliomhó karjaid közt
Más legényt öleltél.

Láttalak vón' inkább gyászos
Ravatalon fekve,
Csukott szemmel, néma ajkkal,
Mirtusz-ággal fedve:

Oly boldogan s megnyugodva
Búsúlnék utánad,
Hidd el, meg is könyeznélek,
El is siratnálak!

M. Sz. J.

KÖDBEN.

— Regény. —

1

Irta: IRENTRUH.

I.

Nagy trombitaharsogás között vonult be Nagylakra egy meleg juniusi délben a Bethlen-huszárok három százada. A nyári napfény csillogva villant meg a kivont kardokon, végig siklott a sima karabélyesöveken, egyet csillámlott a fényes trombitákon, hogy ismét eltűnjék a porfelhőbe, mely a huszárok nyomában kél.

A falu előtt, nagy nézőközönségtől körülvéve, sorban állva, gyalogosan fogadják az érkezőket a már tegnap megjött „szállás-csinálók.“ Parancsnokuk, egy fiatal hadnagy, ül egyedül lovon, aki fővetést vezényelve embereinek, az érkező csapat élén lovagló császárszakálás őrnagy elé rugtat. Harsány hangon mondja el jelentését, mit az őrnagy a megállott századok előtt fontoskodó arccal hallgat végig.

— Milyenek az istállók?

— Jók, őrnagy ur. Az első század lovai az uradalmi téhen istállóknak lesznek elhelyezve s oda áll be még a második század negyven lója is. A többi a falu mögötti majorba fér el. A harmadik század a faluba kerül, a parasztoknál elkvártélyozva.

— A tiszti szállások?

— Jók, őrnagy ur. Őrnagy ur s az első és második századbéli tiszturak Montlong báróékhoz vannak elszállásolva. Az őrnagy ur lovainak a bárói istállóban szorítottam helyet, minden lónak külön boxa van. (Az őrnagy megelégedetten bólintott fejével.) A harmadik század tiszturainak a faluban csináltam szállást.

— Az étkezde?

— Az iskolában van. A doktor megjött a menázsival, egy óra mulva lesz az ebéd. Az őrnagy még egyet bólintott.

— Jól van Mikefalvay. Tehát egy óra mulva lesz az ebéd.

Ezzel bucsut legyintve kezével a tiszteknek, az urasági kastély felé ellovagolt.

— Lórol! — hangzott most a vezényszó minden századnál. A lórol szállt huszárok kantárszáron vezetve lovaikat, csoportokba oszolva mennek a szállás-csináló huszárok kalauzolása mellett kvártélyukra. A hóférrre meszelt nádfedeles házak falán mesz-

sziről meglátszik a szállásainálók piros-krétás ákom-bákom írása: „3. század I. szakasz, 4 ló, 4 ember,” mely felírás a szerint változik, hogy melyik század, melyik szakaszából hány ló és lovas foglalja el a gazda istállóját kvártélyául. Lassanként huszároktól lesz élénk minden porta s a falu utcáin csak itt-ott látni egy-egy káplárt vagy őrmestert, a mint rövid nádpálcájával kezében udvarról-udvarra jár rendet tartani, a házbeli fehérszemélyek nagy orczipurulására ékteleneket káromkodván.

Egy tázasabb udvarban tűz pattog egy nagy kondér alatt s a fél falu érdeklődése mellett hatalmas léczdarabbal kavargatja az üstben fővő „menázsit” a századszakács, egy fekete képű cigány huszár, ki főzni ugyan nem tud, de mint a század legrosszabb lovasa, a kapitány meggyőződése szerint csak is erre a foglalkozásra való.

Az egyik ház falán e szó olvasható: „Iroda.” Ez a manipuláns őrmester rezidenziája, míg a szomszéd házon e szó diszlik: „Susteráj.” Itt van a század kézműveseinek, a szabónak, a szijgyártónak és segédeknek műhelye.

Mindenek elhelyezkedvén szállásaikon, a tiszt urak is kvártélyukra térhetnek.

(Folyt. köv.)

Innen-onnan.

Vallomás.

Etel: Hát mégis csak meghallgattad a bankfit?

Ella: Eleinte nem akartam neki megvallani, de kikisiklandozta belőlem.

A szobaur

A: No, az én szobauram igazi nagy gazember volt. Kicsalt ötven korona készpénzt s mikor elment, még a lakáspénzzel is adós maradt.

B: A nyomorult! S még azt merte mondani, hogy ő jellemzsinész.

Fontos kérdés.

Anya: Nos, leányom, boldog vagy?

Fiatal asszony: Oh, igen, mama. Még a legkisebb összekocczanásunk sem volt Gyurival.

Anya: Jaj, leányom, jobb szeretném, ha már egyszer összevesztetek volna, akkor már most tisztában lennénk arra nézve, hogy hát kiesoda paranesol itt?

Mai divat.

Biri: Jaj, mamuka, csak már nagy leány lennék.

Mama: Miért piezikém?

Biri: Akkor én is viselhetnék kurta szoknyát.

Ingyen.

Fodrász: Otkolont, rózsavizet vagy sósborszeszt tesszik paranesolni vagy csak olajat?

Vendég: Melyik a legolcsóbb?

Fodrász: Oh, egyikért sem számítunk semmit.

Vendég: Akkor kérek mindegyikből.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Rejtett szó.

K G E Ü T N B N O E L P D E O

A helyes kiindulási pontot megtalálva, minden harmadik betűt olvasva, egy husvétkor sokszor hallott jókívánságot kapunk.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és pósta díj fejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő április hó 14. A talány megfejtését április hó 17-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás” 12-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Aranyember — Jókai Mór.

A 21 helyes megfejtőnek, kik az 50 fillért beküldötték, a jutalomkönyveket kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

Lapunk összes olvasóinak és barátainak boldog Ünnepeket kívánunk.

Brinich Nándor. N. Rőcze Panasza teljesen jogos, az ilyen visszaéléseket már a szenvedő emberiség érdekében is ostorozni kell. Ha kívánja, panaszának lapunk hasábjain szívesen nyitunk tért és gondoskodni fogunk arról is, hogy az illetékes körök figyelme ezen valóban megbotránkoztató esetre felhívassék. Válaszát kérjük.

Csávok. Kívánsága szerint történt.

Többeknek. A vezérfonal az altiszti vizsgához 8–10 nap alatt elhagyja már a sajtót, csupán csak az ünnepek miatt késik.

K. B. Lehot. G. Rapp. Levél ment. Üdvözlét!

Géza. A történet nagyon valószínűtlen. Nem használhatjuk.

F. S. Tanácsunk az, hogy fiát irassa be az ipari szakiskolába.

Zólyom. Az az ügy már elintézés nyert véglegesen s egyik fél érdeke sem kívánja, hogy visszatérjünk rá.

B. L. Rablóhistóriák közlésére nem vállalkozunk.

Fakir. Csak aludjék tovább, a fizetésrendezésnek se hire se hamva. Szép álmokat!

Az ibolya. Tavasz dal. Eta. Az ördögszigeten. Nem közölhetők.

Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**

Előleges értesítés!

Értesítjük lapunk olvasó közönségét, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján összeállítottuk és kiadjuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka már a legközelebbi hetekben elhagyja a sajtót!*

➔ **Ara 3 korona.** ➔

Miskolcz, 1904. márcz. 5-én.

A. HALADÁS szerkesztősége.

Előjegyzések és előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint „**Erzsébet**”-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az **összs vasuti alkalmazók részére a gyógyszerek szállítását megkaptam** és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„**Szt. Antal**” köszvény és rheuma elleni folyadék. **Ára 70 fillér.**

Szt. Antal pastillák, mindenféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. **Ára 60 fillér.**

Tyukszemirtó „Pedin,” biztos hatású szer tyukszem és törkeményedés ellen, este reggel bekenni. **Ára 60 fillér.**

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczcréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arc és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. **Ára 90 fillér.** Az üres tégely 10 fillérbe visszavéttetik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, **ára 60 fillér.**

„**Peditor**” biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, a test minden részére alkalmazható. **Ára 70 fillér.**

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. **Ára 70 fill.**

Erzsébet k. száj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt kölcsönöz. **Ára 70 fill.**

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. **Ára 70 fill.**

„**Magyarhoni balzsam b. pedrő**” nagy szaktekintélyek által kitünőnek ta'atott. **Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér**

Erzsébet k. növény f. gpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számittatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

19

Az „Erzsébet”-hez címzett gyógyszertár tulajdonosa.

Sürgőnyezlm : Popovits gyógyszerész Miskolcz.